

ת"פ 12212/05/19 - מדינת ישראל נגד אלחנן בצון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12212-05-19 מדינת ישראל נ' בצון

בפני בעניין:	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא מדינת ישראל	המאשימה
	נגד אלחנן בצון	הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ליטל צרור

ב"כ הנאשם: עו"ד חגית רייזמן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן ובו שלושה אישומים, בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית ובשתי עבירות של סחר בסם מסוכן.

ביום 30.4.19 גידל הנאשם בחדרו שלושה שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 0.25 גרם. בשל כך הורשע הנאשם בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית שיוחסה לו באישום הראשון.

ביום 26.3.19 מכר הנאשם לסוכן משטרתי סמוי 4.63 גרם קנבוס תמורת 500 ₪, וביום 20.11.18 מכר הנאשם לסוכן הסמוי 2.01 גרם קנבוס תמורת 300 ש"ח. בשל אלה הורשע הנאשם בשתי עבירות סחר בסם מסוכן שיוחסו לו באישומים השלישי והרביעי שבכתב האישום.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן כך שנמחק ממנו האישום השני ושונתה העבירה שיוחסה לו באישום הראשון. הנאשם הודה במיוחס לו והורשע והוסכם שיוכן בעניינו תסקיר שירות מבחן. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות המבחן מיום 10.9.20 מלמד כי הנאשם בן 22, רווק, גר בבית אמו ועובד מזה כארבעה חודשים כשליח ברשת מזון מהיר. במשפחת הנאשם שמונה אחים. הוא התייתם מאביו בגיל 10, ומותו של האב יצר משבר קשה למשפחה המשפיע עליה עד היום. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות.

הוא לא גויס לצה"ל בשל מעורבות פלילית ולאחר לימודיו עבד בעבודות מזדמנות. לדבריו, מאז פטירת אביו נדרש לצאת לעבוד באופן קבוע ולסייע כלכלית לאמו. כיום, מזה כשנה וחצי שוהה במעצר בית לילי והדבר מקשה עליו להתפרנס.

הנאשם תיאר כי החל שימוש בסם מסוג "קנאביס" בגיל 16, באופן מזדמן בסיטואציות חברתיות. לדבריו, לאורך השנים צרך סמים פעמים בודדות ללא פיתוח תלות או שימוש לרעה. ציין כי אינו עושה שימוש בסמים מזה מספר שנים ומסר בשירות המבחן בדיקת שתן נקייה מסמים.

לנאשם רישום פלילי קודם משנת 2015 בעבירות איומים, הצתה, והפרת הוראה חוקית.

הנאשם התקשה לקבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות הנוכחיות, הביע עמדה קורבנית, וצמצם מחומרת מעשיו. לדבריו, האמין שגידל צמח מסוג "קנאביס" כדי לסייע לחולה הזקוק לעישון הסם על מנת להקל עליו ולסייע לו להבריא, ומי שמסר לו דברים אלה ניצל, לטענתו את טוב לבו, והוא התקשה לסרב לסייע לאדם חולה. ביחס לעבירות הסחר טען כי אלה בוצעו בהנחיית הסוכן הסמוי שטען לפניו כי הסמים נועדו לסייע לאותו חולה. לדבריו, ידע שהוא פועל בניגוד לחוק, אך סבר שהמטרה ראויה. הנאשם הדגיש כי אינו צורך סמים והביע תרעומת על האישום בהחזקת סמים לצריכה עצמית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל קווי אישיות בלתי בשלים, הנמצא בתהליך גיבוש זהותו, יש לו קושי בוויסות דחפים, קושי בהסתגלות למסגרות, קבלת מרות וסמכות ובמתן אמון בסביבה, והעדר מענה מותאם לקשיים שבהם נתקל, שהוביל לשימוש בחומרים פסיכואקטיביים ומעורבות בפלילים. מנגד, הנאשם מראה רצינות במישור התעסוקתי והמשפחתי ומביע מוטיבציה לניהול אורח חיים תקין. בשל הקושי של הנאשם לחשיפה אישית בפני שירות המבחן והחשדנות שחש כלפי השירות, התקשו לבחון לעומק דפוסי השימוש שלו בסמים. מכל מקום הנאשם שלל צורך בטיפול הן בתחום הסמים וגם בתחומים אחרים שהוצעו שלו. שירות המבחן העריך כי עונש מאסר בפועל עלול להיות גורסטי עבור הנאשם והמליץ לגזור עליו מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

4. ב"כ המאשימה ביקשה להתייחס לכל אחד מהאישומים כאל אירוע נפרד, וביקשה לקבוע ביחס לאישום הראשון מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בעבודות שירות, ומתחם עונש הולם שבין ארבעה לשנים- עשר חודשי מאסר בפועל לכל אחד משני האישומים הנוספים. המאשימה, אשר תמכה עמדתה גם בפסיקה, ביקשה לגזור על הנאשם עונש של שנים-עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וקנס.

בטיעוניה הדגישה המאשימה את הערכים המוגנים שנפגעו, את התכנון המוקדם של העבירות ואת קשייו של הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן ולקבל אחריות מלאה על מעשיו.

5. ב"כ הנאשם התייחסה אל כל העבירות כאל אירוע אחד וביקשה לגזור על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה וקנס.

בטיעוניה הדגישה ב"כ הנאשם כי הנאשם ביקש לחזור בו מהודאתו באישום הראשון, כי כמות הסם שגידל בביתו

היא מזערית ולו היה עומד אישום זה לבדו, היה בגדר "זוטי דברים". עוד נטען כי גם הסמים שנמכרו לסוכן היו בכמויות קטנות מאד וכי הסוכן טען שהסמים נועדו לאדם חולה. נטען כי הנאשם קיבל החלטה שגויה למען רווח כספי קל ועל כן אין להחמיר עמו. בטיעוני ההגנה הודגשו תרומתו של הנאשם לפרנסת משפחתו וההשפעה הצפויה של ענישה על כלכלת המשפחה כולה. נטען כי מאסר בעבודות שירות לא יאפשר לנאשם לעבוד ולסייע למשפחתו. ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בתקופה שבה שהה הנאשם במעצר ולאחר מכן בתנאים מגבילים. לבסוף ביקשה ב"כ הנאשם להימנע מפסילת רישיונו של הנאשם שהוא נזקק לו לצורך פרנסתו.

6. הנאשם בדברו האחרון תיאר אף הוא את חשיבותו של רישיון הנהיגה שלו לפרנסתו, וסיפר כי מגיל צעיר, מאז פטירתו של אביו, הוא דאג לפרנסת הבית.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת מיום 20.12.20 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום כנגד הנאשם מתאר מספר עבירות סמים שבוצעו בפער של חודשים האחת מהשנייה. עם זאת, מכירות הסמים נעשו לאותו סוכן משטרתי, וגם הסמים שהחזיק הנאשם כמתואר באישום הראשון נועדו לצורך זה. לפיכך, יש להתייחס אל העבירות כאל מסכת עבריינית אחת, שנמשכה על פני כמה חודשים, ולקבוע בגינם מתחם עונש הולם אחד.

9. עבירות הסמים נועדו להגן על הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בשימוש בסמים מסוכנים, נזקים שנגרמים הן למשתמשי הסמים והן לציבור בכללותו. עבירות הסמים אינן מסבות רק נזק בריאותי לצרכני הסמים, אלא הן מביאות, פעמים רבות, את צרכני הסמים לבצע עבירות נוספות לצורך מימון השימוש בסם, ואף מסכנות את הציבור בהיבטים נוספים, בשל הנוהג של משתמשי סמים רבים לעשות פעולות שהן מסוכנות מטבען, כגון נהיגה או הפעלת ציוד מכני כבד, תחת השפעת סמים.

לעניין זה יפים דברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.2012 פורסם בנבו):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה".

10. אף אחת מהעבירות לא בוצעה באופן ספונטני, אלא שהן בוצעו לאחר תכנון ומעשי הכנה והנאשם חזר על

העבירות שוב ושוב, כך שלא ניתן להתייחס אל מעשיו כאל "מעידה" או טעות חד פעמית. עם זאת ניתן משקל לעובדה כי הסוכן המשטרתי הוא שפנה לנאשם בבקשה שימכור לו סמים.

11. על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם ביצע את העבירות כדי להפיק רווח כספי. אני מתקשה לקבל את טענותיו של הנאשם בפני שירות המבחן שלפיהן גידל ומכר את הסמים כדי לסייע לאדם חולה. עובדות אלה אינן חלק מכתב האישום המתוקן ולא הובאו להן ראיות אחרות. יתרה מכך, גידול הסמים המתואר באישום הראשון היה מאוחר לעבירות הסחר בסמים המתוארות באישומים השלישי והרביעי. בהקשר זה ראוי להדגיש גם כי באישום הראשון הורשע הנאשם בהחזקת סמים לצריכה עצמית, ודינו ייגזר על פי השיקולים הרלבנטיים לעבירה זו, הגם שלמעשה הנאשם מבקש להתייחס למעשה זה כאל עבירה חמורה יותר של גידול סמים והחזקתם שלא לצריכה עצמית.

12. הסמים שהחזיק ומכר הנאשם לסוכן הם מסוג שמקובל להתייחס אליו כאל "סמים קלים" וגם הכמויות שהחזיק ומכר הן כמויות קטנות. עם זאת, החומרה במעשיו של הנאשם נובעת מכך ששלח ידיו בהפצת הסמים, גם אם מדובר בכמויות קטנות. למרבה המזל, הסמים שמכר נמכרו לסוכן משטרתי והסמים שהחזיק נתפסו על ידי המשטרה, ובכך נמנעה הפצתם לציבור.

13. עיון בפסיקה מלמד, כי בגין עבירות של סחר בסם מסוג קנבוס בהיקפים דומים ואף נמוכים יותר נגזרו עונשים הכוללים רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 7858/19 **אלברט וקנין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 28.11.19); רע"פ 5712/16 **אייזנברג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 17.8.16); רע"פ 3627/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.5.13); ע"פ (חי') 7319-08-12 **סבח נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.10.12); ת"פ (אש') 22715-06-17 **מדינת ישראל נ' אחלאקי** (פורסם בנבו 13.1.19). הענישה הנוהגת על עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית בכמות קטנה היא קלה, ונעה בין ענישה מותנית לשירות לתועלת הציבור. לפיכך, התוספת שלה למתחם העונש ההולם ולעונש שייגזר על הנאשם- שולית.

14. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

העונש המתאים לנאשם

15. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, וחסך בכך את הצורך בשמיעת הראיות. עם זאת, קשה לומר כי הוא מקבל אחריות מלאה על מעשיו, והדברים השתקפו הן במהלך הדיונים לפני, הן בשיח שלו עם שירות המבחן. טענותיו של הנאשם בדבר נסיבות ביצוע העבירות, תולדות במידה רבה את האשם באחרים, והנאשם מתקשה לראות את הפסול שבהתנהגותו שלו, ועל פי תפיסתו הנסיבות שבהן, לטענתו,

בוצעו העבירות, הן ראיות.

16. הגם שהנאשם הודה כי עשה בעבר שימוש בסמים, לטענתו היום הוא נקי מסמים. ואולם, לנוכח טיב ומידת שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, לא ניתן היה לברר לעומק את טענתו בדבר ניקיון מסמים. ייאמר כי כבר מתחילת הדרך בלטו קשייו של הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, ואלה באו לביטוי בהודעת שירות מבחן מיום 16.6.20, שלפיה הנאשם סירב להגיע לפגישה בשירות המבחן מן הטעם שנקבעה במקום רחוק ממקום מגוריו, בעיר בית שמש. גם לאחר שהתייצב לפגישה, הנאשם שלל צורך טיפולי מסוג כלשהו, הגם ששירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית, לא רק בתחום הסמים. בנסיבות אלה, מובן כי לא ניתן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בנוסף, קיים חשש שהנאשם ישוב לבצע עבירות, וחשש זה מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעה אישית.

17. החשש לביצוע עבירות נוספות מתחזק לנוכח עברו הפלילי של הנאשם, הכולל רישום פלילי קודם ללא הרשעה מבית המשפט המחוזי, שם נשפט כקטין, בעבירות איומים, הצתה והפרת הוראה חוקית.

18. מנגד שקלתי את הטראומה של אובדן אביו שחוה הנאשם בילדותו, נסיבות חיים אשר לא הייתה לו שליטה עליהן, אך וודאי שהיתה להן השפעה על התפתחותו, את גילו הצעיר של הנאשם, 22, את העובדה כי הוא מגלה יציבות תעסוקתית ומידה של רצינות כלפי מחויבויותיו המשפחתיות, וכן את התרשמות שירות המבחן כי מאסר עשוי להיות רגרסיבי עבורו. לטענה בדבר השפעת מאסר על פרנסת המשפחה כולה ניתן משקל מוגבל בלבד, שכן הנאשם הוא הבן השביעי מתוך שמונת ילדיה של אמו, במשפחה שבה הוא עצמו תיאר את היחסים כתקינים, ויש להניח כי אינו הילד היחיד שמסייע כלכלית לאמו.

19. הגם שלא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, ראיתי להתחשב בהיבט שיקומי אחד והוא שמירה על אפשרויות הפרנסה של הנאשם, העובד כשליח.

ככלל, יש מקום לפסול את רישיון הנהיגה של מי שהורשע בביצוע עבירות הקשורות לסמים, כדי להגן על הציבור מפניו. עם זאת, שקלתי את חשיבותו של רישיון הנהיגה לפרנסתו של הנאשם, את העובדה כי המישור התעסוקתי מהווה עבורו עוגן של יציבות בחייו, וכן את העובדה כי הגם שהנאשם מסר בדיקת שתן אחת בלבד בשירות המבחן, היא נמצאה נקייה משרידי סמים. לפיכך, אמנע מגזירת עונש של פסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה, ואגזור על הנאשם פסילה על תנאי בלבד, שתהווה גורם מרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות הקשורות לסמים.

20. לבסוף שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה במעצר של ממש במשך מספר ימים- מיום 29.4.19 עד ליום 3.5.19, וכן שהה במשך כחודש ימים במעצר בית מלא, ולאחר מכן הוקלו תנאי השחרור, התאפשר לו לצאת ללימודים בישיבה, ובהמשך צומצמו מאד שעות מעצר הבית.

21. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מחייב גזירת עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם

העונש ההולם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א.

שבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 8.2.21 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב.

ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט החזקה לצריכה עצמית וכלים.

ג.

חודש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית או כלים לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד.

קנס בסך 800 ₪ או שמונה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון עד ליום 1.1.21 והשני עד ליום 1.2.21.

ה.

שישה חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

22. הסמים ויתר המוצגים יושמדו. מכשיר טלפון שנתפס יוחזר לבעליו.

23. מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"א, 27 דצמבר 2020, בנוכחות הצדדים.